

ring, dog ogsaa samtidig lettede Industrien ved en Ændring med Hensyn til selve Raastofstolden. Det vilde blive til nogen Skade for Statskassen, men det er jo en Ting for sig. Ogsaa et andet Spørgsmaal burde, hvis der var Tid til det, sikkert indtages under Forhandlingerne i Udvalget, nemlig om de nuværende Satser er de rigtige, eller om der ikke kunde være Tale om visse Ændringer, saaledes at man, uden at belaste Forbruget mere eller uden at skade Statskassen, alligevel tog et særligt Hensyn til den Vare, som særlig kræver Arbejde og dygtigt faguddannet Arbejde, men tog mindre Hensyn til andre Sider.

Dette er Spørgsmaal, som jeg mener, det vilde være rigtigt, saa vidt Tiden paa nogen Maade forslaar dertil, at drage ind i Overvejelserne, men i det store og hele kan vi altsaa, som jeg her har udviklet, fra vor Side slutte os til det foreliggende Lovforslag, og jeg skal anbefale det til Gennemførelse inden den 1. April.

Drachmann: Da vi fra konservativ Side i afvigte December Maaned gik med til en midlertidig 3 Maaneders Forlængelse af de Toldsatser og Toldbestemmelser, der her er Tale om, var det, fordi Forholdene havde medført, at der ikke var levnet tilstrækkelig Tid til en virkelig gennemgribende Behandling; dette nødvendiggjorde denne midlertidige Forlængelse for 3 Maaneder. Med den gode Tid, man skulde tilstræbe, og som jo ogsaa altid er paakrævet ved Behandlingen af Toldlovsforslag, er det nu blevet saa som saa ved Forelæggelsen denne Gang, og dette maa jeg paa mit Partis Vegne i høj Grad beklage. Efter Sigende skal Rigsdagen ikke træde sammen hverken i Morgen eller i Overmorgen eller førstkommande Mandag; der vil da blive i alt 3 Arbejdsdage til Behandlingen af disse Lovforslag baade for Folketinget og Landstinget, og det forekommer mig altsaa, at det er saa som saa med den gode Tid, naar man ikke levner os mere Arbejdsro og Arbejdslejlighed.

Det er jo saaledes, at den danske Toldlovgivning, uanset at den ikke er saa særlig indgribende, dog nu er særdeles omfattende; der løber Luksustoldlove, der løber Krisetoldlove, der løber Ændringer og Tilføjelser og midlertidige Love, og alt dette maa jo tilskynde til før eller senere at kodificere Lovgivningen og indarbejde de forskellige Rudimenter i en permanent Toldlov. Jeg tror, det er nødvendigt at komme til dette, og jeg beklager, at man ikke er naaet videre, end at vi atter skal behandle et Forslag for et Aar og om nogle Dage eller i alt Fald

senere hen skal behandle andre Forslag og maaske senere hen atter andre. Der kommer derved let et Kaos i vor Toldlovgivning. Jeg haaber ikke, det skal gaa med denne, som det i sin Tid gik med det slesvigske Spørgsmaal, om hvilket en fremragende engelsk Statsmand erklærede, at kun to Mennesker kunde hitte ud af det, den ene var beklageligvis død, og den anden var havnet paa en Nerveanstalt. Jeg haaber ikke, det her skal gaa slet saa galt, men jeg tror ikke, at mange Medlemmer af dette høje Ting kan finde ud af disse Sager. Befolkningen i Almindelighed endnu mindre og Erhvervslivets Mænd knap nok. Dette tilskynder til en Samling og Kodificering af de mange spredte, ofte sideløbende Bestemmelser, og vi haaber, at der maa forestaa en Indarbejdelse af dem i en permanent Toldlov.

Som Forholdene ligger, vil vi imidlertid ikke undslaa os for at medvirke til denne midlertidige Lovgivning, og vi kan i det store og hele tiltræde Lovforslaget, som det foreligger, dog med Forbehold paa nogle enkelte Omraader, som vil fremgaa af en ganske kort Gennemgang af Lovforslaget.

Der er først Forlængelsen af det store Kompleks saakaldte Luksustoldsatser, der giver de 10 Mill. Kr., som Statskassen jo har haardt Brug for. Vi deler ikke den Glæde over, at denne Luksustold nu er sveskeløs, som kom saa stærkt frem i de patetiske Vendinger, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg nys anvendte fra denne Talerstol. Vi vilde gerne se, at disse Svesker havde fortsat deres velsignelsesrige Gerning til Fordel for Statskassen, og jeg kan ikke se, at Befolkningen er blevet lykkeligere eller paa anden Maade har skiftet Karakter eller Udseende, fordi Sveskerne nu er gjort toldfri. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg slog med stor Energi fast, at en Lettelse paa en 5—6 Mill. Kr. er dog altid noget. Det er vist sikkert nok, men man skylder stadig Beviset for, at Toldpaalaget paa disse Svesker i sin Tid betød noget og blev følt. Det blev kun følt, den Gang det blev ophævet, den Gang den daværende Finansminister, Bramsnæs, gav Afkald paa disse 5—6 Mill. Kr. Jeg tror, det var en god og bekvem Maade at indvinde denne betydelige Sum paa, og jeg beklager i og for sig, at Luksustolden paa Sveskerne ikke fortsætter sin Gerning. Vi kan i alt Fald ikke dele den næsten ubeherskede Glæde, der kom frem fra det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, en Glæde, man ikke maa glemme at se paa Baggrund af, at dette var faktisk den eneste Indsats i alt Fald i toldpolitisk Henseende, som den berømme-